

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1331/2018
28.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Милосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К.бр.174/16 од 05.04.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 54/18(2016) од 11.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К.бр.174/16 од 05.04.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 54/18(2016) од 11.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К.бр.174/16 од 05.04.2018. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за која су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 4 месеца и затим му је изречена условна осуда којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити под условом да окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и под условом да у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде плати на име доспелих, а неплаћених обавеза издржавања и то законском заступнику малолетне оштећене ББ, мајци ВВ износ од 126.093,93 динара, а оштећеном ГГ износ од 177.404,57 динара и да убудуће уредно даје издржавање.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да плати суду и трошкове кривичног поступка у висини која ће бити накнадно одређена посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 54/18(2016) од 11.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Милосављевића и потврђена је пресуда Основног суда у Великом Градишту К.бр.174/16 од 05.04.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојан Милосављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине правноснажне пресуде Основног суда у Великом Градишту К.бр.174/16 од 05.04.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 54/18(2016) од 11.09.2018. године или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што из навода у образложењу захтева произилази да се правноснажне пресуде заправо побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева такође дозвољено окривљеном. Међутим, непостојање субјективног обележја бића кривичног дела - умишљаја код окривљеног, па самим тим и непостојање његове кривице, бранилац образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова. Ово имајући у виду да истиче да је суд требало да прихвати доследну одбрану окривљеног да он није знао да је пресудом Основног суда у Великом Градишту П2 487/12 од 01.11.2013. године обавезан да даје издржавање за своју децу.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Милосављевића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић